

158.164); vol. Harrison, 115v16; o bé sense lligam: «miracles que'l gloriós cors del --- Primogènit de Aragó, après sa mort ha fets e *continua* fer» a. 1461 (RLR II, 283). Amb acusatiu de cosa en el sentit de 'consignar (un text) dins una sèrie de documents': «DE COSES DE NOTARIS --- fer acte o registrar o *continuar* la venda ---, *continuar* breument la venda: breviter et succincte venditionem notare», «*continuar* la partida en lo manuscrit», OPou (ThPu., 137, 122). *Vocab. Cat.-Al.*, lín. 2710.

Continuació [Llull, supra; Busa-N.]. *Continuat* [Belv.]; *continuadament* [DTo. 1647]. *Continuador*. *Continuatiu*. *Continual*; del qual s'usà abans una forma vulgaritzant *continal*, amb sentits translàtics: «aequus; aequalis, earundem virium; no vullas res ab qui és major que tu, qui no t'és continal: fuge procul a viro majore; no són continals: lo més flac desafià al més esforsat», DTo. 1647; eiv. «*continal*: perseverante, igual, constante», PzCabr. *Discontinuu*; *discontinuar* [Belv.]; *-nuat* [Belv.]; *discontinuació* [Belv.]; *discontinuitat*; +*indiscontinuu*.

Detenir [fi S. XIII], del ll. DETINĒRE id.: «negú no deu ésser pres per quint que deja dar a la Senyoria, ne *detengut* en nuyl loc, ne l'en deven ésser preses ne emparades vestidures, armes ne lit», *CostTort.* (Ol., 45). «És *detengut* pres un ciutadà --- e, a despit seu ell farà alquímia --- cor ell no sab fer alquímia ne és parança», carta dels jurats de Val., a. 1401 (Rubio Vela, *Epist. Val. S. XV*).

Detengut (impedit) *de malaltia*, 1329 (CoDoACA XL, 67); 'privar de moviment': «aquesta és perdurable dolor! / Les que sentí foren, totes, a temps / mes la present deu viur' ab mi ensem / --- / Aquella que per ma vida tenguí, entre morir e viure me *deté*; / lo meu repòs, treball és, convertit / ---», Ausiàs xcix, 3d; «rancalosos, contrets e horps, e de qualsevol malaltia fossen *detenguts*», *Decam.* II, § 1, 66.8 (traduint «impeditu»). Material: «--- dins una barca, ab dos hòmens que vogaven --- com foren prop la nau, que sentien parlar los qui fehien la guayta --- féu *detenir* la barca --- nadant anà prop de la nau ---»; «los metges vehent --- que-y volia anar, *detingueren*-lo fins a l'endemà, que seria bé reforçat», Jo Martorell (Ag. I, 322; III, 100).

Amb compls.: *detenir temps* 'entretenir-se, deixar passar temps': «—No m'ajut Déu --- si vós hi tornau, encara que yo-y sabés posar força --- anem, si voleu, e no stigam pus acl, car tant com més stam e *detenim temps*, més dan és per a vós», id. (Ag. III, 98.7); *detenir-se d'alg. c.* 'abstenir-se'n': «Lo emperador no-s podia *detenir de* riure de les saboroses raons que ohia dir a Plaerdemavida», «Phelip com veu lo pa --- lesca'l tot, e --- com la infanta véu tal entramès no-s pogué *detenir de* riure», id. (Ag. I, 305.1); així es diu encara en els alts Pirineus: *detinre's* 'abstenir-se' («*detinre*: abstención», Sánchez Costa, Benasc, 1965). *Detenir* registrat ja per Busa-N. i OPou (ThPu., 3.6, 3.7).

Detingut; *detingudament*. *Deteniment* [c. 1400]: «sens *deteniment* algú --- lo haguere gitat al riu», *Eximplis* (Ag. II, 119); «*detenció*, estarià», *DBal. De-*

tenció [1460; Busa-N.; Lacav.]. +*Detinença*, Aversó (Torc.). *Detentor* [Lab. 1840], pres del ll. *detentor*, -oris, 'el qui reté (béns en el seu poder)', terme jurídic de dret romà (només des de Teodosi i Justinià); antigament se li donà forma catalanitzada *detenidor*; «sia tengut lo dit senyor de la nau de retre aquells diners que ell rebuts haurà, als hereus o als *detenidors* dels béns de aquell qui los dits diners li donà», *Consolat*, cap. 4 (Pard., p. 52); *detentar*, *detentament*, *detentador*, *detentació*.

També, en lloc de *detenir*, es va usar una variant catalanitzada més radicalment *destenir* [1313, *AlcM*, que no s'adona d'aquesta formació]; *destenir-se* dialecte del Maestr. (*Seidia*, 87, 278); *desteniment* 'fet d'aturar' [S. XIV; Serra, *Gènesi*, veg. l'encertada esmena d'*AlcM* a l'error del glossari].

Entretenir [DTo. 1647]: «e. o *detenir*; e. ab *conversació*; e. algun negoci»; Lacav.: «e. algú ab paraules, ab esperansa, ab promeses; se *entreté* als accessoris, no *cuydant-se del principal*; e.-se o *divertir-se*; essent jo anat a veure'l, me ha *entretingut* ab gustosos rahonaments»; mall. i val. *entretenir la boga* 'pasar el tiempo charlando, cantando etc., distraer o divertir la concurrencia' (*DAG.*, s. v. *boga*); «un sol neguit lo floria: lo de tornar a casa d'hora: la Teresa l'havia *entretingut* tant!», Pons Mass. (*Trascant p. l. S.*, 15); *entretingut* [Belv.]; *entretenidor*; *entreteniment* [Lacav.]: «e. per enganyar; vana ocupació; -nts de criatures; ell és lo *entr.* o la burla de la companyia ---»; *entretenia*. Aquest i el cast. *entretenir* [Cervantes] potser són calcs de l'it. *trattenere* [Caro, mj. S. xv, *trattenimento*, S. xiv, *intrattenere*, S. xv]; *AlcM* cita un cas de *tratenir* en una Dansa del S. xv.

Mantenir, s'ha estudiat a MA. Suplement: «encara que l'entendre humà gens no conté / de Déu la veritat tota, que infinida -s *manté*, / tant, que causa finida tota ella no té: / per què, vostra rasó no par que valla re», Llull (*Desconhort*, 25j); «pensava que no puria *mantenir* la valor que havia començada a *mantenir* e que lonc temps havia *mantenguda*, e per açò --- demanà de consell lo cardenal ---», *Blanq.* (II, 165.12); «yo m'hi volia casà - y sos pares no ho volian: / l'hi *mantinguda* cinc anys - per noblas ciutats y vilas: / en una nobla ciutat - l'hi *mantingui* quinze dias» (segle XVII, trets dial. Garrotxa, MilàF, *Romllo.*, 119.12). *Manteniments* 'queviures, collites': «la plana del Roselló --- ben plantada, / també de *manteniments* - per viure la vida humana» (c. 1793, reco. Agramunt); «set bastiments partiren de Marsella --- / set anys han anat en borrasca - els *manteniments* van faltant / ---» (romanç del Gallardo Mosso), MilàF (*Romllo.*, 119.12; 215.2). *Desmantenir* 'retirar la protecció que donem a algú' (cf. supra *capténir/descapténir*), així *demantener* en l'Usatge, 127 (cf. Bast.-Bass., 889).

Obtenir, pres del ll. *obtinere* 'posseir plenament', 'conservar, mantenir': sovint restà en l'acc. llatina d'aspecte indeterminatiu 'estar en ferma possessió': «la Sra. Regina, ma mare --- long temps ha passat que *obté* fort bon loc entre los sants» (*Somni* II, *NCL.*, 78.7); però ja surt en aspecte determinatiu 'arribar a